

UDC (УДК) 343
JEL Classification: K 42, K 49

Луценко Юрій Васильович,
кандидат юридичних наук, доцент
Служба безпеки України
e-mail: yuriy_lutsenko@ukr.net
ORCID ID: 0000-0002-8731-2941

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Анотація. Досліджено питання, які стосуються протидії корупційній злочинності в сучасних умовах, а також вироблення на цій основі пропозицій до законів та підзаконних нормативно-правових актів. Аргументовано, що корупційна злочинність є складним механізмом, у зв'язку з чим, боротьба з таким негативним явищем як корупція буде ефективною лише тоді, коли існуватимуть умови формування відповідної системи комплексних заходів, які будуть спрямовані на нейтралізацію цих суспільно небезпечних явищ на принципах здійснення спеціальної правоохоронної діяльності.

Ключові поняття: організована злочинність, протидія злочинності, транснаціональна злочинність, корупція, відмивання коштів, антикорупційна політика, антикорупційна стратегія.

Lutsenko Yurii,
Candidate of Law, Associate Professor
The Security Service of Ukraine
e-mail: yuriy_lutsenko@ukr.net
ORCID ID: 0000-0002-8731-2941

CRIME COUNTERACTION UNDER MODERN CONDITIONS

Abstract. The article deals with the issues related to combating corruption under modern conditions and developing proposals for laws and by-laws that would further serve to improve the system of combating corruption in Ukraine, as well as to overcome its social preconditions and consequences.

It is argued that corruption is a complex mechanism. It is emphasized that the fight against it will remain effective only if there are conditions for the formation of an appropriate system of comprehensive measures aimed at neutralizing these socially dangerous phenomena based on the principles of special law enforcement activities.

Under the conditions of reforming the economic and political systems of society and forming a democratic state, the fight against corruption crime, which causes significant damage to the society and the state, negatively affects the state of the economy, destabilizes the financial and credit system, complicates the crime situation, becomes very relevant. It is argued that these negative factors have become one of the factors that threaten Ukraine's national security.

Adoption of a new Anticorruption Strategy in future should be the result of a comprehensive, thorough analysis of the current situation in the country, taking into account the existing challenges and threats caused by corruption crime, based on the analysis of previous efforts, correlation and the positive experience of combating corruption in foreign countries, taking into account the experience of both domestic and international experts.

Key concepts: organized crime, crime counteraction, transnational crime, corruption, money laundering, anticorruption policy, anticorruption strategy.

DOI 10.32518/2617-4162-2020-1-79-84

Вступ

Реформування правоохоронних органів України, створення нових правозастосовних підрозділів, удосконалення існуючої нормативно-правової бази у сфері протидії корупційній злочинності, вкотре підтвердила, що боротьба з корупцією є глобальною проблемою, яку

неможливо вирішити на рівні окремої держави, правоохоронного органу чи нормативно-правового акту. Виклики і загрози, які йдуть від корупційної злочинності, можна усунути лише тоді, коли правоохоронні органи будуть виявляти належну самоорганізованість, організаційну гнучкість, достатню ефективність,

скоординованість, винахідливість, наступальність і додержання принципу розподілу функцій та відповідальності, тільки тоді правоохоронці зможуть володіти такою ж мобільністю й діяти так само ефективно, як і самі злочинці. Можна з повною відповідальністю стверджувати, що, незважаючи на колосальні зусилля міжнародної спільноти, такої організаційної керуючої моделі світ ще не має. У зв'язку з цим, ця обставина є провідним негативним чинником, який забезпечує високу ефективність і виживання організованої корупційної злочинності [1, с. 184].

Питанням, які стосуються протидії корупційній злочинності у різні часи було присвячено велику кількість праць. Останнім часом питання, які стосуються проблем протидії корупційній злочинності висвітлюються у працях О. О. Дудорова, Г. П. Жаровської, Л. А. Зубкова, М. І. Калмик, О. М. Костенка, О. Г. Кулика, М. І. Мельника, Б. В. Романюка, І. В. Сервецького, О. В. Шевченка та ін. Водночас, незважаючи на актуальність і великий науковий інтерес цій проблематиці, потребують подальших наукових розвідок питання, які стосуються протидії корупційній злочинності в сучасних умовах.

Мета статті полягає у дослідженні питань, які стосуються протидії корупційній злочинності в сучасних умовах, а також вироблення на цій основі пропозицій, які б слугували в удосконаленні системи протидії корупційній злочинності та подолання її соціальних передумов і наслідків.

1. Короткий екскурс у протидії корупційній злочинності

Прийнята у 2014 році політична частина угоди між Україною та ЄС, нові підходи до боротьби з корупційною злочинністю і у міжнародному, і у національному масштабах, дають підстави для змін організаційної структури управління боротьбою з транснаціональною злочинністю за кращими європейськими практиками. Така обставина зобов'язує по-новому поглянути на організаційний принцип, згідно з яким має вибудовуватися транснаціональна система кримінальної юстиції в Україні. Таким провідним принципом може стати лише принцип координації, завдяки якому на сьогодні боротьба з транснаціональною злочинністю має бути скоординованою в межах певної системи [2].

Зважаючи на те, що корупційна злочинність є складним механізмом, боротьба з нею буде ефективною лише тоді, коли існуватимуть умови формування відповідної системи комплексних заходів (економічних, соціальних, правових, організаційних та ін.), які будуть спрямовані на блокування, нейтралізацію цих

небезпечних явищ на засадах здійснення спеціальної правоохоронної діяльності. Головним центром такої діяльності має стати правоохоронна структура, яка здатна оперативно та ефективно реагувати на виклики і загрози, які існують з боку корупційної злочинності, зокрема на транснаціональному рівні. Зазначені обставини та реалії сьогодення вимагають трансформації організаційної моделі існуючих правоохоронних органів, з метою напрацювання нових підходів у роботі правозастосовних підрозділів, які, відповідно до національного законодавства, наділені повноваженнями боротьби з організованою злочинністю та корупцією на засадах врахування кращих зразків такої організації, які вже довели свою ефективність, а також у напрямі удосконалення та підвищення професіоналізму й відповідальності практичних співробітників, які задіяні в боротьбі зі злочинністю [3, с. 110–111].

Сьогодні, в умовах реформування економічної і політичної систем суспільства та формування правової держави все більшої актуальності набуває боротьба з корупційною злочинністю, яка завдає значної шкоди суспільству та державі, негативно впливає на стан економіки, дестабілізує фінансово-кредитну систему, ускладнює криміногенну ситуацію. Нині ці негативні чинники стали одним із чинників, які загрожують національній безпеці України. Концентрація значних матеріальних цінностей в руках керівників кримінальних угруповань зумовлює зростаючий інтерес до їх безпосередньої участі у політичних процесах держави.

2. Стан корупційної злочинності сьогодні

Нині в Україні корупційна злочинність вже набула ознак міжнародної та поширює свій вплив і на фінансово-кредитну й банківську системи, і на сферу зовнішньоекономічної діяльності – вивіз стратегічної та інших видів сировини й матеріалів, відмивання грошових коштів та вкладання їх у нерухомість, цінні папери, валюту, коштовності, фінансування комерційної діяльності тощо. Також посилюється процеси відмивання грошей шляхом вкладання їх у легальну економіку або вивозу за межі держави.

На сьогодні Україна як центральноевропейська держава, яка посідає важливе геополітичне становище, перебуває в епіцентрі інтересів міжнародних організованих злочинних угруповань. Зарубіжні злочинні угруповання намагаються розширити сфери свого впливу за рахунок проникнення до нашої країни шляхом використання набутого кримінального досвіду, валютних коштів, ультрасучасного технічного забезпечення, апробації нових способів учинення кримінальних правопорушень і захисту

своїї злочинної діяльності. Загалом організована злочинність на сьогодні вимиває величезні кошти з України, що, зі свого боку, посилює її стійкий розвиток.

Із наведеного очевидно, що корупційна злочинність нині є однією з найгостріших соціально-економічних проблем не лише українського суспільства, а й більшості сучасних країн світу. Це суспільно небезпечне явище перебуває у центрі уваги політиків, правоохоронців, засобів масової інформації та населення. Високий рівень корупційної злочинності в Україні завдає значної шкоди суспільству і державі. Такий стан речей перш за все призводить до падіння авторитету органів державної влади всіх рівнів, яке має своїми наслідками зменшення ефективності управління, зниження дисципліни в усіх сферах суспільного життя, розповсюдження випадків свавільної поведінки та альтернативних недержавних форм розв'язання конфліктних ситуацій. Також корупційні прояви за умови їх значного поширення завдають величезної матеріальної та моральної шкоди широкому колу громадян, негативно позначаються на економічній діяльності суб'єктів господарювання, особливо недержавних форм власності. Також корупція в правоохоронній сфері зменшує дієвість боротьби зі злочинністю, тим самим сприяє погіршенню кримінальної ситуації в країні. Як слушно звертають увагу зарубіжні урядовці та бізнесмени, саме поширення корупційної злочинності є однією з основних перешкод для розвитку нормальних економічних відносин України з іншими державами, причиною їх небажання вкладати значні інвестиції у вітчизняну економіку. Сказане свідчить, що пошук ефективних шляхів протидії корупційній злочинності в Україні було і залишається актуальним завданням для нашого суспільства [4, с. 414].

Загальновідомо, що запорукою ефективності протидії корупційній злочинності є розробка наукової концепції запобігання цьому вкрай негативному явищу сьогодення. Однією з основних засад такої концепції має стати сприйняття корупційної злочинності як соціально зумовленого явища. Це дасть змогу розробити адекватну стратегію й тактику, визначити відповідні цілі, засоби їх досягнення, рівень матеріального, фінансового, організаційного та правового забезпечення [5, с. 34].

Запобігання корупційній злочинності є комплексним організованим і науково обґрунтованим процесом впливу держави та інших спеціально уповноважених суб'єктів на негативні фактори цих протиправних явищ. Попереджувальний зміст таких запобігань зосереджено на нейтралізації причин та умов коруп-

ційної злочинності, а також інших криміногенних чинників, які впливають на формування особистості [6, с. 129].

Не дивлячись на те, що з часів проголошення Акту незалежності України і до сьогодення на державному рівні приймаються відповідні закони та підзаконні нормативно-правові акти, розроблялися та затверджувалися концепції та програми боротьби з корупційною злочинністю. Однак масштаби корупційної злочинності залишаються досить високими. Законодавчий процес у сфері протидії корупційній злочинності у більшості випадків виглядав занадто повільним, непослідовним та заплітованим.

Аналізуючи законодавство України у сфері боротьби з корупційною злочинністю можна зробити висновок, що починаючи з 1994 року постійно розроблялася система заходів, які необхідно вжити центральним та місцевим органам виконавчої влади, правоохоронним органам у контексті забезпечення більш активної та ефективної боротьби з корупційною злочинністю [7, с. 65].

Досліджуючи досвід протидії корупційній злочинності, необхідно зазначити, що саме корупційна злочинність є тісно взаємопов'язана з організованою злочинністю. У зв'язку з цим, суб'єктам законодавчої ініціативи необхідно посилити боротьбу з цими негативними явищами сьогодення шляхом розробки нових нормативно-правових актів та удосконалення вже існуючих.

3. Перспективи подолання корупційної злочинності

Зважаючи на дослідження чинних нормативно-правових актів, які відносяться до боротьби з корупційною злочинністю, необхідно звернути увагу, що ефективність антикорупційної політики перш за все пов'язана з узгодженістю антикорупційного законодавства, що складається з відповідних галузевих законів та нормативно-правових актів різних сфер суспільних правовідносин. Сьогодні є всі підстави стверджувати, що у чинних актах ця узгодженість не дотримується. Так, наприклад, 14.10.2014 вперше в історії України було прийнято Закон України «Про запобігання корупції» [8], який відповідає усім міжнародним стандартам у цій сфері та враховував найкращий зарубіжний досвід і рекомендації міжнародних інституцій (GRECO, ОЕСР та ін.). Одночасно з прийняттям цього закону затверджено Антикорупційну стратегію, яка визначила пріоритети державної антикорупційної політики на 2014–2017 роки, реалізація яких мала би створити основу для подальших реформ. На виконання зазначе-

ної Стратегії, а також належної імплементації нового базового антикорупційного законодавства урядом було розроблено та затверджено Державну програму щодо реалізації Антикорупційної стратегії на 2015–2017 роки, яка передбачала конкретні завдання і заходи [9; 10]. На жаль цей закон так і не став ефективним інструментом антикорупційної політики держави. Антикорупційна стратегія є важливим документом для боротьби з корупційною злочинністю в Україні, адже вона визначає основні пріоритети державної антикорупційної політики на певний період і є єдиною підставою для розробки загальнодержавного плану дій із запобігання корупції – Державної програми з реалізації Антикорупційної стратегії. На відміну від Антикорупційної стратегії, така програма містить конкретні заходи для вирішення локальних завдань і досягнення кінцевої мети, терміни їх реалізації та відповідальні органи. Також Державна програма – це базовий документ для розробки антикорупційних програм кожного державного органу, органу місцевого самоврядування та інших інституцій [11]. Водночас, 26.04.2018 подано на розгляд до Верховної Ради України проект Закону України «Про Антикорупційну стратегію на 2018–2020 роки» [12], який згодом було повернуто суб'єкту законодавчої ініціативи на доопрацювання. Відповідно до законопроекту, у разі його ухвалення через три місяці після набрання чинності документом Кабінет Міністрів України мав би затвердити Державну програму з реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2019–2020 роки. За результатами розгляду проекту Антикорупційної стратегії на 2019–2020 роки Комітет Верховної Ради України з питань антикорупційної політики ухвалив рішення рекомендувати Верховній Раді України повернути Кабінету Міністрів України як суб'єкту законодавчої ініціативи законопроект на доопрацювання. Так, відтермінування прийняття цього системного документа призвело до дисбалансу нормативних актів щодо його реалізації, а отже, знову порушено системність антикорупційного законодавства [9].

Як вже було зазначено вище, корупція в Україні є більше політичною і соціально-економічною проблемою, а тому не можна сподіватися, що її здолають спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції чи допоможуть тільки виховні і просвітницькі заходи. Кожен державний орган, орган місцевого самоврядування, політична партія і громадська організація мають виконувати комплекс антикорупційних заходів [11].

Взагалі, досвід протидії корупційній злочинності дає підстави звернути увагу й на

те, що основним завданням всіх правоохоронних органів України є, перш за все, вживання заходів превенції суспільно небезпечних діянь, зокрема, пов'язаним з корупцією та організованою злочинністю. У зв'язку з цим, протидія корупційній злочинності повинна охоплювати чотири сфери суспільних правовідносин: 1) *загальна організація* – це сукупність організаційних (облік, реєстрація); 2) *управлінська* (прогнозування, планування, координація, визначення стратегії і тактики); 3) *профілактична* (реалізація програм і планів, здійснення профілактичних заходів); 4) *контрольна* (вивчення практики, встановлення тенденцій злочинності), а також інших дій органів та установ, які взаємодіють із правоохоронними органами України для досягнення спільних результатів у протидії корупційній злочинності.

Залежно від ієрархії причин та умов корупційної злочинності, у структурі їх запобігання виокремлюють такі форми діяльності: загальносоціальна, спеціально-кримінологічна та індивідуальна профілактика кримінальних правопорушень.

Загальносоціальна профілактика корупційної злочинності послідовно здійснюється усім прогресивним розвитком суспільства. Вона пов'язана з найбільш тривалими та значущими видами діяльності, заходами розвитку ринкової економіки, забезпечення прав, свобод та законних інтересів громадян, підтримки культури та моралі в суспільстві, зміцнення законності, соціальної захищеності населення. Ці заходи мають найбільш масштабні цілі, і так загально-соціальна профілактика правопорушень пов'язаних із корупційною злочинністю виходить за рамки інших видів профілактики злочинів.

Висновки

Отже, прийняття у найближчій перспективі нової Антикорупційної стратегії на наступні роки має стати результатом всебічного, ґрунтовного аналізу поточної ситуації в державі з урахуванням існуючих викликів та загроз, які завдає корупційна злочинність, базуватися на аналізі попередніх зусиль, кореспондуватися зі загальноєвропейськими тенденціями у сфері протидії корупції та організованої злочинності, а також зважати на позитивний досвід боротьби з корупційною злочинністю у зарубіжних країнах беручи до уваги напрацювання і вітчизняних, і міжнародних експертів.

Також основною метою державної політики у сфері протидії корупційній злочинності має стати створення ефективної системи запобігання і протидії цим явищам, виявлення і подолання їх соціальних передумов та наслідків,

викриття корупційних правопорушень, обов'язкового притягнення винних до відповідальності. Успішна протидія корупційній злочинності можлива за умови наявності належного законодавства, ефективного його застосування компетентними органами державної влади і координованості, поінформованості громадськості про здійснення заходів із запобігання і протидії корупційній злочинності, взаємодії інститутів громадянського суспільства з органами державної влади у сфері формування та реалізації дер-

жавної антикорупційної політики, підтримки антикорупційних заходів громадянським суспільством. Тому ефективність реалізації напрямів щодо запобігання корупційній злочинності не може бути досягнуто шляхом поодиноких і несистемних дій на різних рівнях, а потребує довгострокових соціально-економічних, політичних та правових перетворень. Ця діяльність має ґрунтуватися на поєднанні низки запобіжних і репресивних заходів.

Список використаних джерел

1. Луценко Ю. В. Поширення організованої злочинності та корупції в Україні: окремі теоретико-правові проблеми. Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі : зб. тез Міжнародної наук.-практ. конф. (м. Київ, 12 груд. 2019 р.) Київ : у 2 ч., Ч. 2. С. 184–187.
2. Жаровська Г. П. Організаційні аспекти протидії транснаціональній організованій злочинності в Україні. *Актуальні проблеми держави і права*. URL: <http://www.apdp.in.ua/v73/74.pdf>.
3. Луценко Ю. В. Участь спеціальних служб іноземних держав у протидії організованій злочинності та корупції на прикладі Італійської Республіки. *Наше право*. 2017. № 4. С. 110–116.
4. Кулик О. Г. Антикорупційна стратегія протидії корупційній злочинності в Україні: науковий погляд сучасника. *Часопис Київського університету права*. 2015. № 3. С. 414–416.
5. Зубкова Л. А. Сучасний стан і проблеми запобігання корупції в Україні. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2017. № 3 (104). С. 34–45.
6. Шевченко О. В. Основні принципи протидії корупції. *Вісник Вищої ради юстиції*. 2011. № 1 (5). С. 129–133.
7. Бусол О. Ю. Протидія корупційній злочинності в Україні у сучасний період : монографія. К. : Ін Юре. 2014. 564 с.
8. Про запобігання корупції : Закон України від 04.10.2014 р. № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.
9. Аналітична доповідь до щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2018 році». URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/3143/>.
10. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки : Закон України від 14.10.2014 р. № 1699-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 46. Ст. 2047.
11. Боротьба з корупцією навпомацки, або чому в Україні досі немає Антикорупційної стратегії на 2018–2020 роки. URL: <http://www.pravo.org.ua/ua/news/20873157-borotba-z-koruptsiyeu-navpomatski,-abo-chomu-v-ukrayini-dosi-nemaeanikoruptsiynoyi-strategiyi-na-20182020-roki>.
12. Про Антикорупційну стратегію на 2018–2020 роки : проект Закону України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64035.

References

1. Lutsenko, Yu. V. (2019). Poshyrennya orhanizovanoyi zlochynnosti ta koruptsiyi v Ukraini: okremi teoretyko-pravovi problemy [The spread of organized crime and corruption in Ukraine: separate theoretical and legal issues]. *Realizatsiya derzhavnoyi antykoruptsiynoyi polityky v mizhnarodnomu vymiri : zb. tez Mizhnarodnoyi nauk.-prakt. konf. (m. Kyiv, 12 hrud. 2019 r.)*. K., 2, 184–187 [in Ukr.].
2. Zharovs'ka, H. P. Orhanizatsiyni aspekty protydyiyi transnatsional'niy orhanizovaniy zlochynnosti v Ukraini [Organizational aspects of countering transnational organized crime in Ukraine]. *Aktual'ni problemy derzhavy i prava*. Retrieved from <http://www.apdp.in.ua/v73/74.pdf> [in Ukr.].
3. Lutsenko, Yu. V. (2017). Uchast' spetsial'nykh sluzhb inozemnykh derzhav u protydyiyi orhanizovaniy zlochynnosti ta koruptsiyi na prykladi Italiys'koyi Respubliki [Participation of Special Services of Foreign States in Combating Organized Crime and Corruption on the Example of the Italian Republic]. *Nashe pravo*, 4, 110–116 [in Ukr.].
4. Kulyk, O. H. (2015). Antykoruptsiyna stratehiya protydyiyi koruptsiyniy zlochynnosti v Ukraini: naukovyy pohlyad suchasnyka [Anti-Corruption Strategy for Combating Corruption Crime in Ukraine: A Scientific Perspective]. *Chasopys Kyivivs'koho universytetu prava*, 3, 414–416 [in Ukr.].
5. Zubkova, L. A. (2017). Suchasnyy stan i problemy zapobihannya koruptsiyi v Ukraini [The current state and problems of preventing corruption in Ukraine]. *Naukovyy visnyk Natsional'noyi akademiyi vnutrishnikh sprav*, 3 (104), 34–45 [in Ukr.].

6. Shevchenko, O. V. (2011). Osnovni pryntsypy protydyiyi koruptsiyi [Basic Principles for Combating Corruption]. *Visnyk Vysshchoyi rady yustytisyi*, 1 (5), 129–133 [in Ukr.].
7. Busol, O. Yu. (2014). Protydiya koruptsiyniy zlochynnosti v Ukraini u suchasnyy period [Combating Corruption Crime in Ukraine in the Modern Period] : monohrafiya. K. : In Yure. 564 [in Ukr.].
8. Verkhovna Rada Ukrainy. (2014). Pro zapobihannya koruptsiyi [On the prevention of corruption] : Zakon Ukrainy № 1700-VII. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, 49, St. 2056 [in Ukr.].
9. Analitichna dopovid' do shchorichnoho Poslannya Prezydenta Ukrainy do Verkhovnoyi Rady Ukrainy «Pro vnutrishnye ta zovnishnye stanovyshe Ukrainy v 2018 rotsi» [Analytical Report to the Annual Message of the President of Ukraine to the Verkhovna Rada of Ukraine «On Internal and External Situation of Ukraine in 2018»]. Retrieved from <http://www.niss.gov.ua/articles/3143/> [in Ukr.].
10. Verkhovna Rada Ukrainy. (2014). Pro zasady derzhavnoyi antykoruptsiynoyi polityky v Ukraini (Antykoruptsiyna stratehiya) na 2014–2017 roky [On the Principles of State Anti-Corruption Policy in Ukraine (Anti-Corruption Strategy) for 2014-2017] : Zakon Ukrainy № 1699-VII. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, 46, St. 2047 [in Ukr.].
11. Borot'ba z koruptsiyeyu navpomatsky, abo chomu v Ukraini dosi nemaye Antykoruptsiynoyi stratehiyi na 2018–2020 roky [Fighting corruption by heart, or why Ukraine still lacks an Anti-Corruption Strategy for 2018–2020]. Retrieved from <http://www.pravo.org.ua/ua/news/20873157-borotba-z-koruptsiyeyu-navpomatski,-abo-chomu-v-ukrayini-dosi-nemaeantikoruptsiynoyi-strategiyi-na-20182020-roki> [in Ukr.].
12. Verkhovna Rada Ukrainy. Pro Antykoruptsiynu stratehiyu na 2018–2020 roky [About the Anti-Corruption Strategy for 2018–2020] : Proekt Zakonu Ukrainy. Retrieved from http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64035 [in Ukr.].

*Стаття: надійшла до редакції 06.02.2020
прийнята до друку 19.02.2020*

*The article: is received 06.02.2020
is accepted 19.02.2020*